Ресурсний центр громад Веселівського району

Меню сайту

- Новини
- Положення
- Програми
- Матеріали
- Конкурси проектів та...
- Громадські організації
- Пріоритетні напрямки
- Соціально-економічни...
- Інвестиції
- Тендери
- Для підприємців
- Каталог статей
- Каталог файлів
- Блог
- Форум
- Фотоальбом
- Гостьова книга
- Контакти
- Інформація про сайт

Наше опитування

Оцініть наш сайт

○ Відмінно
○ Добре
○ Непогано
○ Погано
○ Жахливо

Оцінити

Результати | Архів опитувань
Всього відповідей: **41**

Календар

« Липень 2013 »

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	**10**	**11**	**12**	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	**25**	**26**	27	28
29	**30**	**31**				

Архів записів

- 2012 Лютий
- 2012 Березень
- 2012 Квітень
- 2012 Травень
- 2012 Червень
- 2012 Липень
- 2012 Серпень
- 2012 Жовтень
- 2012 Листопад
- 2012 Грудень
- 2013 Лютий
- 2013 Березень
- 2013 Квітень
- 2013 Травень
- 2013 Червень
- 2013 Липень
- 2013 Серпень
- 2013 Вересень
- 2013 Жовтень
- 2013 Листопад
- 2013 Грудень
- 2014 Січень
- 2014 Лютий
- 2014 Березень
- 2014 Квітень
- 2014 Травень
- 2014 Червень
- 2014 Вересень
- 2014 Листопад
- 2015 Лютий
- 2015 Березень
- 2015 Квітень
- 2015 Червень
- 2015 Вересень

Друзі сайту

- Управління економіки Веселівської райдержадміністрації
- Місцевий розвиток орієнтований на громаду
- Веселівські відомості
- Новини Веселівського району

Головна » 2013 » Липень » 25 » Кілька днів неначе ціле життя

Кілька днів неначе ціле життя

09:34

Волонтери перебували в с. Чкалове протягом 12 днів. Цей час перетворився як для самих гостей, так і для місцевих мешканців, незабутньою пригодою.

Щодня, не віддаляючись від графіка, волонтери покращували парк, виконували заплановані роботи. У вільний час спілкувалися з місцевою дітворою змінюючи її світогляд, настрій, життя на краще. Молоді люди щедро ділилися своїм досвідом і вкладали душу.

Коли наші гості поїхали село неначе спустіло, проте в кожного залишилося багато позитивних спогадів.

Давайте відкриймо неначе книгу, цю неповторну та захоплюючу історію перебування іноземних волонтерів у селі Чкалове. Цей час відійшов в історію, проте він, як і його герої незабутні.

08.07.2013року

18.30 прибувають втомлені довгою дорогою гості, їх зустрічає перший заступник голови райдержадміністрації Голота Юрій Васильович, та актив села.

Із посмішкою на обличчях переступають поріг Чкаловської школи.

Ось цей момент - перша зустріч з місцевими дітками, які з цікавістю та нетерпінням очікували нових знайомих з далеких горизонтів, вітання звучить англійською та серце вистрибує у малечі із грудей… вони боязко відповідають.

Волонтери ідуть до своїх кімнат, а школярі діляться першими враженнями про людей з інших країн, чия культура, мова, все таке невідоме та цікаве.

Молоді люди розміщуються, далі прогулянка коридорами школи де з цікавістю оглядають розклад уроків, стенди а особливо Белен адже у неї педагогічна освіта.

Проходимо у кабінет географії де кожен звертає увагу на карту світу, місцеві волонтери вказують де знаходиться приблизно Веселівський район, с. Чкалове. Джордию вражає подолана відстань від її рідного міста Палермо (Італія). Кожен показує своє місто.

Учитель, який добре знає історію краю на карті показує місця скіфських курганів, столиці скіфського царства, цікаві легенди та історичні відомості.

Після цікавих оповідей всі ідуть вечеряти …. Перше знайомство з українською кухнею.

Відчувається певна схвильованість, адже четверо із дев'яти вегатеріанці. Проте усе було підготовлено, і в меню знайдено альтернативу. Це приємно вразило волонтерів. Тарілки були пусті після вечері, і для кухарів означає добрий знак. Виходить українська кухня прийшлась гостям до смаку.

Після вечері невеличкий відпочинок та обговорення організаційних питань, а також ознайомлення з планом дій та правилами перебування.

Гості в ході розмови, розповідають кілька слів про себе, про свої хоббі, захоплення. Навперебій діляться першими враженнями про Україну.

Вони з різних куточків світу, а саме з Південної Кореї юнак по імені Конг Хиун Чін, із сонячної Сицилії міста Палермо (Італія) Марко та Джорджия, Белен та Мірея з Мадриду (Іспанія), та з Варшави (Польща) студент Адріан.

Ще раз з приїздом вітає волонтерів перший заступник голови райдержадміністрації Голота Ю.В. та сільський голова Калиновський С.В.

На хвилі позитивних, насичених та емоційних подій хлопці та дівчата ідуть відпочивати та готуються до сну.

09.07.2013року

07.30. За графіком розпочинається перший робочий день, і старт до нових вражень та плідної роботи.

08.00 Наші гості ідуть до парку, захопивши лопати, ножиці, та бойовий настрій, де відбулася зустріч із місцевими волонтерами. Спільно беремося за роботу.

Школярі із запалом кинулися до книг та розмовників англійської мови щоби поспілкуватися з новими, такими цікавими та привітними знайомими.

А наші гості швидкими темпами почали освоювати українську мову.

12.00 після виконаної роботи повертаємося всі до школи спробувати Українського борщику.

13.00 – 14.00 настає вільний час, заморені всі засинають, через деякий час збираємося разом на коврику за написання близько 30 фраз сімома мовами, які спільно знаємо.

16.00 - 18.00 В післяобідній період дівчата та хлопці взялися за побудову зеленого класу у дворі школи.

Одразу після вечері наші волонтери ведуть гостей вулицями села Чкалового, де на них чекає несподіваний сюрприз.

І тут спалахують фотоапарати наших друзів, адже перед нами із воріт одного двору вийшла корова. Господиня Олена Іванівна Романовська з радістю нас зустрічає, і пропонує гостям мастер-клас із доїння корови. Джорджия першою не побоялася спробувати себе у ролі доярки за що за вечерею була нагороджена сувеніром. Цей сюрприз здійняв море емоцій та вражень.

А також діти виносять зовсім маленьких цуценят.

Пізніше чимало молодих людей знову на подвір'ї, із вогниками в очах виносять настільний теніс та пропонують зіграти разом.

Вечір добігає до кінця і наші волонтери готуються до сну. А завтра нові події, новий робочий день та нові враження. Далі буде…

10.07.2013 року

Липневі дні наповнені неповторними враженнями, емоціями непомітно та дуже швидко промайнули.

Наблизився день презентації волонтерами своїх країн. Кожен хвилюється, адже прийшло чимало людей. Дітвора фотографується зі своїми гостями, які за кілька днів стали найкращими друзями, наставниками, їх героями.

Наші волонтери розповідають про свої країни, визначні пам'ятки, культурну спадщину та виконують улюблені пісні. Конг Хиун Чін розважає глядачів танцем та виконує свою улюблену пісню, а також пригощає корейськими швидкими обідами, прототип української мівіни, проте попереджає про їх сильну пікантність.

Веселий та цікавий вечір містить свою гіркоту, адже це останній вечір коли наші волонтери мають можливість поспілкуватися з громадою с. Чкалове.

18 липня це останній повний робочий день, іноземці закінчують роботи у парку. Та як тут не без пригод. Частина волонтерів сідає із Анатолієм Васильовичем Голотою у авто, а шукачі нових відчуттів влаштовують справжнє сафарі. Вони насолоджуються поїздкою українським селом, яке запало кожному у душу.

Сьогоднішній день для місцевої молоді, дуже сумний, проте вони не втрачають жодної хвилини, щоб якомога більше побути зі своїми цікавими і дорогими гостями.

Ввесь вечір лунають слова подяки, обмін адресами. Гітара не стихає до пізньої ночі.

Останній український сніданок… Волонтери з посмішкою та сумом в очах дякують кухарям за таку смачну кухню. А особливо її різноманітність вражений Марко, який є вегетаріанцем. Він хвилювався, що будуть складнощі з харчуванням, адже чув, що в Україні переважно готують борщ із м'ясом, свинину. Проте відкрив для себе велику кількість українських страв без м'яса, які прийшлись йому до смаку.

Друзі вирушають виконати останні штрихи і закінчити маршрут. Завдання виконано!

13.30 подвір'я шкільне повне дітвори, молоді та дорослих….

Із дверей виходять герої села, які назавжди змінили його, його мешканців і залишили море позитивних емоцій в серцях кожного.

СЛОВАМИ НЕ ОПИСАТИ ОСТАННІХ ХВИЛИН ПЕРЕБУВАННЯ ВОЛОНТЕРІВ НА ШКІЛЬНОМУ ПОДВІРІ. Міцні обійми, слова подяки і сльози діток, які так полюбили нових друзів, не зважаючи на мовний бар'єр.

Дівчата ледь стримують емоції. Рушають авто і ще кілька хвилин видно маленькі рученята та заплакані обличчя. Як швидко промайнув час….

Емоції піднімаються з новою хвилею на веселівському автовокзалі. Наші дорогі друзі востаннє нас обіймають,говорять головні слова, згадуються найяскравіші моменти. Волонтери сідають до автобуса…

Коли усвідомлюєш, що востаннє бачиш людей які за кілька днів зробили так багато для села, змінили світобачення дітей, дали цінні поради, зародили в серцях надії, віру у себе і стали справжніми друзями, тоді охоплює сум і жаль, що все так швидко закінчилося.

Не можливо в такий момент усвідомити що це кінець, що завтра ми не побачимо їхніх посмішок, чарівної гри на гітарі, веселих пісень. Мастер –класу від нашого дорогого Чіна його улюбленого танцю, веселих польських, українських, білоруських та російських пісень від душі у виконанні Адріана.

Посмішки Мілеї, та її старань спілкуватися з дітьми не зважаючи на мовний барєр. Професійності та креативності журналіста Белен у розробці справжнього сюжету про українське село, завжди веселої, та готової багато та вправно працювати на допомогу розвитку села Джордиї, її успіхів у вивченні української мови.

Проте ми віримо що волонтери здержать обіцянки і ще хоч раз до нас завітають. Спілкування не завершено адже є соціальні мережі та у кожного адреси дружньої міжнародної команди волонтерів.

Ресурсний центр громад

В.Карангіна

Переглядів: 221 | Додав: vg2012 | Рейтинг: 0.0/0

Всього коментарів: **0**

Ім`я *:

Email *:

Код *:

☐ Я не робот

reCAPTCHA
Конфіденційність - Умови використання

Додати коментар

Copyright RZGVR © 2018

UCOZ SERVICES